

JACKi ZPRAVODAJ

KULTURA ~ SPORT

8/2023

www.jackijablunkov.cz

OJCIEC CYRIAK
(Dominik Kotyczka)

více na str. 6

NÁBOŽENSTVÍ VE ŠKOLÁCH

Skončil další školní rok, a to mě inspirovalo k zamyšlení nad těmi deseti měsíci strávenými s dětmi ve školách a školkách na hodinách náboženství.

Když jsem se před osmnácti lety přestěhovala na Slezsko, mladší dcera šla do první třídy. První den ve škole mě paní učitelka překvapila, když nám rozdala přihlášky do družiny a na „náboženství“. Evangelické náboženství se nikde jinde v republice ve školách nevyučuje, proto mě to hodně překvapilo. Je úžasnou Boží milostí, že můžeme přicházet za dětmi do školek a do škol s Božím slovem. Vyučování náboženství by mělo být jedním kamínkem v pestré mozaice duchovního „vzdělávání“ dětí. Ten základ by děti měly dostávat v rodině, kdy příklad rodičů či prarodičů, jejich živá víra, modlitby, služba jsou pro děti velkým příkladem. V nedělních besídkách, na táborech či pobytech se děti setkávají s věřícími vrstevníky, budují vztahy. Náboženství ve škole by mělo být takovým „doplněním“ náboženské výchovy. Složení dětí na náboženství bývá často jiné než při setkáních v církvi. Přichází spolužáci nebo kamarádi, kteří o Bohu mnohdy nic neví, neznají biblické příběhy, nechodí „do kostela“. Pro obě skupiny dětí (sborové i mimo sborové) jsou hodiny náboženství důležité.

Rodiče při křtu slibují, že děti povedou k Pánu Bohu, ale maximum, co proto mnozí udělají je, že dětem podepíší přihlášku do náboženství. Setkávám se i s názorem: „My děti do ničeho nenutíme, jestli chtějí, ať si tam chodí a vyberou si samy, čemu budou věřit.“ Když takové dítě zaujmete, nebo má na náboženství nějakého kamaráda, líbí se mu obrázky, které si může malovat, máte jedinečnou možnost trávit s ním čas, budovat vztahy, říci mu o Kristu. Často se ale stává, že v době náboženství je kroužek fotbalu nebo flétna v hudebce a dítě, pokud nemá podporu z domova, na náboženství přestane chodit. Ale jsou takové, které i přes to, že je rodiče v tomto minimálně podporují, „vydrží“, jdou i ke confirmaci a je velkou radostí, když zůstanou ve sboru v nějaké službě. Takové „dětí“ jsou pro mne velkým povzbuzením a takovým „dárkem“ od Pána Boha.

Jsou hodiny náboženství důležité i pro děti z křesťanských rodin? Určitě ano a to hned v několika rovinách. Jednak se mohou učit přirozeně „svědčit“ svým kamarádům a spolužákům. Mohou své nevěřící spolužáky pozvat na náboženství a tím, že se scházíme ve škole, je pro děti jednodušší přijít do třídy než třeba na faru, protože škola je prostředí jim známé a blízké. Setkávají se děti z různých ročníků a mohou se mezi sebou poznávat. Děti se přirozeně „učí“, že víra má i tu „veřejnou“ rovinu. Některé se modlí i mezi svými spolužáky, nebo řeknou svědectví, pro jiné je to těžké, ale k modlitbě Otče náš se přidají všechny. Odbourat stud také pomáhají modlitební kartičky, kdy si děti vyberou, za co jednou větou poděkují.

Jako velmi důležité vnímám na setkáních v hodinách náboženství vztahy. Nejlepší jsou hodiny, kdy si třeba jen „povídáme“ o tom, co děti trápí, nad čím přemýšlí, co je zajímá. Naposledy to bylo o „válce“ na Ukrajině. Byli to páťáci a měli spoustu otázek. Ve třídě byla mapa Evropy a tak jsme si mohli i ukázat, kde se ten konflikt vlastně děje. Naše povídání potom sami přirozeně reflektovali v modlitbách, aby nebyla válka. Příjemnější bylo povídání o domácích mazlíčcích, kdy jsem dost stoupla v jejich očích tím, že mám doma hada. Jeden klučina dokonce chtěl, ať se přimluvim u jeho maminky, aby mu ho také povolila.

Centrem našich setkání je ale Boží slovo. Úžasné příběhy Boží lásky k člověku v Novém Zákonu, napínavé a dobrodružné vyprávění ze Starého Zákonu. Někdy si příběh vyprávíme, jindy si pustíme video, nebo „zahrají“ příběh s postavičkami a i když neumím kreslit, občas se o to pokouším na tabuli. Pro ty starší mám pracovní sešity, ale malé děti, a hlavně ty ve školkách moc rády kreslí a vybarvují.

Ke konci školního roku si s dětmi pravidelně děláme „výlet“ do našeho kostela a ony se na to už od září těší. Varhany, na které se hraje nohama, kazatelna, která je tak moc vysoko, čísla na lavicích, to všechno je zajímavé, ale největší úspěch má vždycky „výstup“ na půdu případně až ke zvonům. A tam mám svého tajného kamaráda, který je vždycky zajímavým překvapením, jestli chcete vědět, kdo to je, přijďte do kostela v Návsi a já vás ráda seznámím.

Nevím, co všechno si děti zapamatují, ale každou hodinu jim říkám, že je má Pán Bůh rád a že mu na nich moc záleží. A to je, myslím, to nejdůležitější. Asi nebudou vědět, který prorok pomazal prvního krále a jak se jmenovala maminka Mojžíše, ale to, že je Bůh miluje a touží po tom, aby s Ním měly vztah, to snad v jejich srdíčkách zůstane.

Děkuji ředitelům a ředitelkám škol a školek za velkou vstřícnost a skvělou spolupráci, děkuji rodičům za důvěru, se kterou děti na hodiny posílají, děkuji dětem za jejich otevřenost a upřímnost. Ten největší dík patří Pánu Bohu za Jeho milost a lásku a opatrování.

Hana Martýnková,
katechetka

KNIHOVNA V PARKU

Jablunkov, park A. Szpyrce, za radnici

od 9:00-11:00 hod.

2.8. MALUJEME PUTOVNÍ KAMÍNKY

3.8. v 10:00 hod. FILMOHRÁTKY KINO, Mariánské náměstí 1

9.8. ACTIVITY DAY

10.8. v 10:00 hod. FILMOHRÁTKY KINO, Mariánské náměstí 1

16.8. KAMARÁDI Z POHÁDEK VÍ JAK NA TO

17.8. v 10:00 hod. FILMOHRÁTKY KINO, Mariánské náměstí 1

23.8. PRÁZDNINOVÉ TVOŘENÍ

24.8. v 10:00 hod. FILMOHRÁTKY KINO, Mariánské náměstí 1

30.8. ADOLF DUDEK SHOW

WYBITNI GÓROLE – ś.p. JAN KAWULOK Z ISTEKNEJ

Jan Kawulok (1899-1976) swoje zainteresowania kulturóm muzyków Górol Ślónskich i poszanowani tradycyji wyniół z rodzinnego dómu. Jego łojcym był bowiył Michał Kawulok zwany „Królým Gór”, kiery był nie jyny znakomitym śpiywokym i gawyndziorzym, ale przede wsieckim działaczym, kiery wdycki podkreślół polskość istebniańskij ziymy i skutecznie walcił łó interesy Górol na forum państwowym.

Mały Janek był bardzo zdolny i wykazowół wielki zainteresowani naukami medycznymi. Miał wielki chyńci pónńc kany do škół w mieście, coby się wyucić na dochtora. Na tyn cel jego rodzice śporowali w jednym z austryjackich banków. Jednak po wybuchu I wojny światowej ty ambitne plany legły w gruzach. Musiół się chyńci roboty z kóniyłm w lesie i jego edukacyja školno zakończyła się na škole podstawowej. Po wojnie, w rokach 1918–1920, wyjechał do kopalni we Francyji coby zarobić cosi grosia. Po powrocie do Polski zajął się gazdówkóm, a w lecie pasterstwym na sałasiu na stokach Baranij Góry. Cias wolny poświęćcił na muzykowani i budowym instrumyntów pasterskich. Łoprócz gajd i skrzypiec zaczął budować trómbity i rogi pasterski. W tym czasie Jan Kawulok nie zabył teś łó swoich pasjach medycznych. Jako samouk śtudyrowół fachowe ksióński z medycyny, zaś wiedzym praktycznym nabywół przy łowcach składajónc ich złómane nogi. Ty doświadczyńcia zdobyte na sałasiu załowocowały potym niezwyklymi umiyjntnościami nastawiania złómanych kości u ludzi. Ludzie przybywali do niego ze złómaniami o różnych porach dnia i nocy – a „ujec od Wojtosza” byli wdycki chyntni do pomocy.

Jan Kawulok zajmowół się teś sadownictwym i ogrodnictwym, zwłańcia interesowały go jabłónie. Wroz z miyjscowymi sadownikami zbiryali się trzi razy w roku na wieczornicach, na kierych kosztowali różnych gatunków jabłek, testowali ich smak, ale i sposoby przechowywania i wytrzymałość. Na takich wieczornicach nie chybiał aji roztomaitych łopowieści, gawynd i górolskiego śpiywu przy akompaniamyncie gajd i skrzypiec.

Po wojnie sława Jana Kawuloka jako wybitnego gawyndziorza, muzykanta i budownicigo instrumyntów pasterskich rozešla się siroko po kraju. Zaciyny do jego starodownej kurlawej chałupy bez kómina przyjydziać wycieczki z całej Polski i z zagranicy. Muzea i galerie zaciyny zamawiać u niego rozmaite instrumynta pasterski, powstowały wywiady do gazet, nagrania radiowe i filmowe. W 1964 roku swój znakomicie zachowany górolski dóm rodzinny z XVIII wieku przekształcił w muzeum kultury górolskij,

kany można uwidzieć autyntyčnym kulturym ślónskich Górol z łokresu świetności nasij górolskij historyji.

Łod 1954 roku Jan Kawulok wroz z ceróm Zuzkóm zwióńzół się z Zespołym Regionalnym "Kónioków", kany był autorym choreografii i tworzyli trzón jego muzyčnego repertuaru. Z zespołym "Kónioków" rajzowali po festiwalach po całej Polsce, Europie i świecie, zdobywajónc moc cynnych nagród. W uznaniu jego zasług dlo kultury polskij łódnacióno Jana Kawuloka min. Złotym Krzyżem Zasługi i nejwyżsim polskim łódnaciynim dlo twórców ludowych: Nagrodóm Oskara Kolberga. Przyznano mu jóm w 1976 roku, ale uś ji nie łodebroł – umrzył 13 maja 1976 roku. Pogrzyb łódbył się w Istebnej 15 maja, skupiajónc kole trzóch tysiyncy ludzi. Przybyły lične zespoły i kapele regionalne, przedstawiciele władz państwowych, działacze z cieszyńskigo Zaolzia, przyjaciele, znajómi, rodzina. Żegnano nie jyny zasłuźionego muzykanta i twórcym ludowego, ale teś wybitnego Górola - łłowieka dobrego i bezinteresownego. Nad grobym, jego uczyń - mistrz Józef Broda zaspiewół:

Trómby, rogi grejcie, smreki zapłakejcie, wiaćer niech poniesie, nowinyłm po lesie szyroko, Gajdy na klineczku wiszą w zormuteczku (w smutku), gdóź tak na was zagro, tyn co duszym wom doł, poszeł tył. Gajdoszu, gajdoszu, piekne twoji grani, po wszeckich dziedzinach takiygo už nimasz, nółm luto (tęskno) za Wami.

Z górolskim pozdrowiynim
Andrzej Suszka z Rupiyńki łód Fiedora
(Foto: autor)

SRPEN 2023

**JABLUNKOV,
JACKi
POD KAŠTANEM**

VÝJEZDNÍ KINO

**NIKDY
NERIKEJ NIKDY 11.8.**
21:00

SVK – komedie
mládeži do 12 let
nevhodný

**5.8.
21:00
HRÁDEK**
MÍSTĚ
TJ SOKOL

**4.8.
19:00
NÁVŠÍ**
KULTURNÍ AREÁL
U KOSTELA

**12.8.
21:00
HOSTY U
JABLUNKOVA**
MÍSTĚ U
KOMUNITNÍHO
CENTRA

**SUPER MARIO
BROS. VE FILMU 25.8.**
20:30

CZE - Romantický
mládeži do 12 let
nevhodný

**18.8.
19:00
NÁVŠÍ**
KULTURNÍ AREÁL
U KOSTELA

**19.8.
21:00
MILÍKOV**
LOUKA U
OBEČNÍHO ÚŘADU

**27.8.
20:30
PÍSEČNÁ**
VĚLETIŠTĚ
PÍSEČNÁ

OJCIEC CYRIAK

DOMINIK KOTYCZKA

Nie jest naszym rodakiem, pochodzi z Polski z miejscowości Ornontowice. Jest jednak naszym księdzem i mieszka w klasztorze Franciszkanów w Jabłonkowie już niemal 3 lata. Ukończył Uniwersytet Papieski Jana Pawła II. Od zawsze chciał zostać zakonikiem. Po święceniach kapłańskich został wysłany właśnie do Jabłonkowa. Oprócz swego powołania uwielbia biegać. Absolwował nawet maraton, a to w habitie franciszkańskim!

Czy bieganie było ojca marzeniem już od dziecięcych lat?

Nie. Ja biegam dopiero 4 może 5 lat, byłem wtedy w seminarium. Jako dziecko raczej nie myślałem o bieganiu, nie było to żadną moją pasją. Sport ogólnie na początku również nie był moją pasją, ale zawsze z kolegami graliśmy w piłkę albo urządzali różne gry i zabawy sportowe.

Co było impulsem, że ojciec zaczął biegać?

W czasie studiów człowiek większość czasu siedzi, ucząc się, pisząc. Trzeba było znaleźć coś, by zadbać o kondycję i wtedy zacząłem biegać. Początkowo były to krótkie dystanse, ale z czasem zrodziła się z tego pasja. Zacząłem biegać sam, dopiero później znalazłem grupę biegową, do której dołączyłem i zacząłem chodzić na treningi. Dzięki temu mogłem doskonalić swoją technikę a później i wyniki. Często się zdarza, że ktoś, kto nie ma żadnej pomocy czy rady, w końcu rezygnuje. Kiedy bowiem popełnia błędy, bieganie nie przynosi mu efektów i nie sprawia mu to żadnej przyjemności. Moja grupa ma nazwę „Huragan Ligota“. Znalazłem tę grupę, gdy mieszkalem w dzielnicy Katowic, na Ligocie. Należy do niej około stu biegaczy z różnych sfer i w różnym wieku. Zawsze panowała tam bardzo przyjazna atmosfera. Chociaż nie mieszkam już w Katowicach, dalej do niej należę. Rzadziej uczestniczę we wspólnych treningach, ale stale spotykamy się na zawodach. Jest to amatorska drużyna, nie mamy konkretnego trenera, więc każdy wnosi do drużyny, co potrafi. Oprócz tego należę do drużyny międzynarodowej pod patronatem firmy ASICS FrontRunner Polska.

Czy może ojciec nam coś powiedzieć o tej grupie?

Jest to grupa, która istnieje w wielu krajach Europy, funkcjonuje pod patronatem firmy ASICS - japońskiej firmy produkującej odzież sportową. Dzięki temu, że należę do drużyny sponsorowanej przez ASICS, otrzymuję od nich buty, sprzęt biegowy. Mogę też uczestniczyć w wielu zawodach, które organizuje ASICS. Muszę za to tylko działać w social mediach - na instagramie na którego serdecznie zapraszam @run_friar_run, na facebooku, pisać artykuły na temat samego biegania, recenzje do produktów, które otrzymuję oraz publikować fotografie z biegania. Dzięki temu mam kolejną grupę ludzi, których łączy ta sama pasja.

Czy ma ojciec jakiegoś trenera? Biega ojciec codziennie?

Opłaca się mieć własnego trenera, więc mam. Nie biegam codziennie. Mam rozpisane treningi na 4 - 5 razy w tygodniu. Do tego dodałem rower, pływanie i treningi siłowe, które mają wzmocnić cały organizm, żebym mógł biegać bez kontuzji.

W jakich wyścigach biegowych ojciec uczestniczył?

Od 5 km po te dłuższe. Większą radość daje mi bieganie długodystansowe, ale uczestniczę we wszystkich. Pierwszy mój wyścig był na 10 km i był dla mnie bardzo trudny. Myślałem, że w życiu nie przebiegnę 10 km, a co dopiero półmaraton czy maraton. Wtedy uważałem to za maksimum. Z czasem zacząłem zapisywać się na coraz dłuższe dystanse.

Jaki najdłuższy bieg ojciec absolwował?

Najdłuższy był 110 km. To było w zeszłym roku tzw. K-B-L, alternatywa waszej B7. Biega się w górach Stołowych w Polsce, są to okolice Wrocławia i dalej. Bardzo lubię biegać po górach, choć a może dlatego, że nie jest to nic łatwego. Biegłem na przykład przez całą noc, momentami byłem całkiem sam, na drogę świeciła mi tylko latarka, przychodziło zmęczenie, nad ranem już chciało mi się spać. To był najtrudniejszy moment. Nie miałem żadnych kontuzji, z butami, obtarciami nie miałem problemu. Dobiłem zmęczony, ale szczęśliwy, że udało mi się ukończyć ten bieg. Po drodze zawsze są punkty odżywcze co 15 – 20 km i jest obsługa medyczna. Przy jeszcze dłuższych dystansach są nawet miejsca na nocleg, gdy biega się na przykład 240 km. W K-B-L uczestniczyło kilkaset zawodników. Nie umiejscowiłem się na ocenianym miejscu, ale samo pokonanie tego dystansu dla mnie było zwycięstwem. Zależało mi na tym, by pokonać w swoim życiu ponad 100kilometrowy bieg. Zabiegłem to za niecałe 20 godzin i byłem zadowolony z tego czasu, jaki uzyskałem. Był to mój „pierwszy raz” w takim ultramaratonie i na pewno nie ostatni.

Ile czasu trzeba poświęcić na treningi do takich długich dystansów?

Kiedy zaczynałem, to najpierw przebiegłem maraton a półmaraton aż później. Jest to wielki wyczyn i nie jest dobrze dla organizmu biegać bez przygotowania. Do ultramaratonu przygotowywałem się na przykład ponad rok. Obecnie przygotowuję się do maratonu już od początku roku. Będzie to 19. sierpnia w Helsinkach a zapisy zostały otwarte już w styczniu. Zapisalem się zaraz na początku, bo chciałem sobie postawić jakiś cel na ten rok. Myślę, że muszę wybiegać kilkaset kilometrów, by być przygotowanym.

Są inni braciszkwowie, którzy też biegają?

W naszej prowincji, do której ja należę, jest kilku braci, którzy też biegają, ale oni raczej krótsze dystanse. Są i księża, którzy biegają, jest ich coraz więcej. Byłem nawet na mistrzostwach Polski księży w biegach górskich. Jest widoczne coraz większe dbanie o zdrowie fizyczne.

Woli ojciec być sam na treningach?

Bieganie samemu i bieganie w grupie ma swoje plusy i minusy. Tutaj w Jabłonkowie w większości biegam sam, można odpocząć psychicznie od zajęć, obowiązków, pracy w parafii. W grupie zaś poznaję wspaniałych ludzi, czasami czas ucieka szybciej, bo się rozmawia i jest weselej.

Czym jest dla ojca bieganie?

Dla mnie jest to już pasja. Mimo, że zacząłem od zwykłego dbania o kondycję, trochę może zrzucenia kilogramów, przerodziło się to w pasję. Po bieganiu człowiek wyczyści sobie głowę, odpocznie psychicznie, można znowu pracować umysłowo, ale jest to też związane ze zwiedzaniem ciekawych miejsc w Europie.

Mają jakieś biegi charakter charytatywny?

Tak, niektóre biegi są organizowane wyłącznie w celach charytatywnych. Na samym początku w wielu takich zawodach uczestniczyłem. Jest wspaniałe, że pasja może komuś pomóc i że biegi łączą też tych ludzi. W zeszłym roku uczestnicząc w Maratonie Warszawskim utworzyłem zbiórkę, gdzie ludzie wpłacali na konto fundacji pomagającej dzieciom chorym na raka. Dałem taki cel, że jeżeli uzbieramy konkretną kwotę, to ten maraton przebiegnę w habicie zakonnym. Jak tylko ustaliłem ten cel, to w kilka godzin był już spełniony. Dzięki temu ludzie dołączali do zbiórki i zebrało się kilka tysięcy złotych na leczenie dzieci.

Jak się biegało w habicie?

Rok wcześniej biegłem półmaraton w habicie. Dało się to przebiec, ale maraton jest już dość długi dystans. W habicie było bardzo gorąco, to był chyba taki największy problem podczas biegu. Trzeba było z tego powodu nawet czasem zwalniać, żeby w ogóle ukończyć ten bieg. Kwestia tego, że biegam jako ksiądz, jako zakonnik, też daje możliwość ludziom, którzy mają może problem z kościołem, czy pójściem do kościoła, wsparcie w decyzji.

Kiedy ksiądz należy do społeczności biegaczy, trochę to zaciera granice. Wielokrotnie pomagało mi to w takich sytuacjach, że ktoś znając mnie jako biegacza, wiedząc, że jestem księdzem, przychodził do mnie na spowiedź, albo porozmawiać na jakiś temat. Zdarzyło mi się nawet, że w czasie biegu ktoś chciał iść do spowiedzi. Więc daje to takie możliwości duszpasterskie. Ludzie widzą, że ksiądz jest normalny, jest taki sam jak oni, że też biegnie, też się męczy, i ta granica się zaciera. Pomaga to zbliżyć ludzi do kościoła.

Co jest związane z tym bieganiem, czy nie zderza się z powołaniem zakonnym?

Nie mogę uczestniczyć we wszystkich zawodach, ale teoretycznie się nie zderzają. Trzeba mieć tylko dobrze ułożoną hierarchię. Na pierwszym miejscu są obowiązki zakonnika i księdza, potem dopiero pasje.

Jak wygląda zwyczajny dzień zakonnika?

Tutaj w Jabłonkowie większość dni zaczynamy od mszy świętej w klasztorze albo w kościele. Ja wiele dni chodzę do szkoły, więc zaczynam o siódmej lekcje tutaj w jabłonkowskiej szkole. O ósmej spotykamy się na modlitwach brewiarzowych z pozostałymi braćmi. Każdy zajmuje się potem tym, co należy do jego obowiązków. Ja głównie uczę – tutaj w Jabłonkowie, w Gródku, w Nawsiu, więc wracam do szkoły, gdzie mam kolejne lekcje, albo przygotowuję się w domu do szkoły czy na kazania. Oprócz tego normalne czynności, jak zakupy, gotowanie, praca wokół domu, w ogródku. Jest czas na obiad, czas dla własnej modlitwy, każdy ma własną mszę świętą rano, czy wieczorem. Potem jesteśmy np. na umówionych spotkaniach z ludźmi na spowiedź, na rozmowę, w odwiedzinach chorych albo na spotkaniach z grupami. Wieczorem każdy odmawia nieszpory kompletne – kolejne modlitwy brewiarzowe. Dzień jest pełny obowiązków, ale każdy dzień nie jest taki sam.

Jak to się stało, że wybrał ojciec powołanie księdza?

Zakonnikiem chciałem być od dziecka. Z rodzicami często jeździłem do Franciszkanów w Katowicach. Było to związane z Bożym narodzeniem. Atrakcją dla mnie były przez braci budowane ogromne szopki. Choć niewiele wiedziałem na temat św. Franciszka i samego zakonu, to chciałem być jak oni. Z wiekiem dowadywałem się coraz więcej na ten temat. Na początku to pierwsze pragnienie był zakon, dopiero później chęć bycia również kapłanem. Mam dwóch wujków księży, więc kontakt z parafią miałem już od dziecka. Później jako ministrant jeździłem na różne rekolekcje, dni skupienia czy wakacje.

Co miało wpływ na wybór zakonu Franciszkanów?

Dużym takim dla mnie aspektem była wspólnota, chociaż w Jabłonkowie jest nas tylko trzech, zawsze jesteśmy razem i należymy do wielkiej wspólnoty braci mniejszych. Sama postać św. Franciszka ma dla mnie duże znaczenie, poznałem jego pisma, jego życie. Pamiętam, że w domu brata wisiał wielki plakat św. Franciszka. Ta postać była mi więc znana wcześniej, niż zacząłem się o nim coś dowiadywać. Podobało mi się, że był związany z naturą, umiłował stworzenie. W domu też mieliśmy różne zwierzęta i byliśmy wychowywani, że natura jest piękna i jest dobra.

Z tym wiążą się góry, tutejsza przyroda. Jak się ojcu podoba właśnie tutaj w Jabłonkowie?

Bardzo dobrze się tutaj czuję otoczony górami z każdej strony. Nad morzem też jest dobrze, ale wolę wyjść czy wbiec na górę. Również tutejsza ludność mnie fascynuje. Ich pobożność, wiara mnie zadziwia. Niejednokrotnie można się zainspirować tak głęboko przeżywaną wiarą. Pokazała to niejedna sytuacja nie tylko ludzi starszych. Młode rodziny też uczestniczą w życiu parafii. Są otwarci, pomocni, jest to kościół żywy. W czasie studiów było dla mnie trudne pracować z dziećmi a teraz bym nie zamienił tego na nic innego. Mimo, że jest to czasem męczące, to bardzo się cieszę, że mogę dzieciom przybliżyć Boga. Praca z nimi daje mi dużo satysfakcji. W tym roku uczestniczyłem również w tygodniu wydolnościowym w szkole, gdzie biegałem razem z nimi.

Czy w dzisiejszych czasach nie nastąpił kryzys w powołaniach zakonnych?

Jest mniej kandydatów na powołania kapłańskie. Raczej w całym świecie, nie tylko u nas. Powołania są, ale dzisiaj chyba młodzi ludzie boją się włożyć wszystko na jedną kartę. Zaryzykować, zrezygnować z innego życia. Może jest to raczej kryzys powołanych, nie powołania. Do tego dochodzi jeszcze opinia społeczna, która niekoniecznie pozytywnie wypowiada się o kościele.

Ornontowice nie są od Jabłonkowa zbyt odległe, odwiedza ojciec rodzinną wioskę często? Przyjeżdża za ojcem rodzina czy znajomi?

Odwiedzamy się nawzajem. Wiele razy chodzimy po górach. Mam wiele rodzeństwa, było nas 4 braci i jeszcze brat i siostra z rodziny zastępczej. Ornontowice nie są daleko, droga trwa 1,5 godziny. W zakonie mamy również wczasy, ale te w głównej mierze poświęcam bieganiu. Znajduję wtedy jakieś zawody albo trasy do biegania. Bieganie jest częścią mego życia, było by mi smutno, gdybym nie mógł biegać.

Ma ojciec jeszcze jakieś inne pasje oprócz biegania?

Mamy w klasztorze zwierzęta. Tak jak święty Franciszek kochał przyrodę, ja też lubię nie tylko góry, ale także zwierzęta. Hoduję mrówki i różne pająki, węża zbożowego. Mrówki hoduję w terrarium. Trzeba im zapewnić warunki zbliżone do naturalnych. Jedzą miód i owady. O mrówkach miałem lekcje w Jabłonkowie i w okolicznych szkołach. Pomimo tego, że to takie małe stworzenie, można się o nim dowiedzieć wiele ciekawych informacji. Opowiadam, jak są użyteczne, jak żyją, jakie rodzaje mrówek znamy. Wszystkie mrówki są jadowite, ale taka mrówka, która nas ugryzie, to nie zrobi nam nic złego. U nas żyje około 112 gatunków mrówek, ja mam też kilka rodzajów. Po zimie wiele mrowisk nie przeżyło, więc muszę powoli odbudować niektóre kolonie. Niekiedy dzieci same łapią różne ciekawe rodzaje mrówek, potem dzwonią do mnie a ja po nie przyjeżdżam. Na zimę trzeba je dać do lodówki na hibernację, są tam przez 2 - 3 miesiące. Pająki mam trochę większe, niebezpieczne gatunki. Są na swój sposób piękne.

Jakie cele chce jeszcze ojciec osiągnąć?

Chciałbym trwać dalej w swoim powołaniu, czerpać z niego radość, przybliżyć ludzi do Boga. To jest dla mnie priorytet razem z pracą w szkole. W kwestii biegania mam jakieś marzenia, plany, które chciałbym kiedyś może zrealizować. Choćby się nie powiodło, staram się zawsze iść do przodu.

Konkretnie chciałbym kiedyś uczestniczyć w zawodach „Ironman“, są to zawody triathlonowe - pływanie na 3,86 km, jazda na rowerze 180,25 km i bieganie 42,2 km. Także wziąć udział w górskich ultramaratonach w Dolomitach czy w Alpach, lub brać udział w największych maratonach na świecie, w Londynie, Nowym Yorku, w Tokio. To są marzenia, które ze względów finansowych raczej nigdy się nie spełnią.

Co Ojcu czyni największą radość?

Bałem się, że nie podołam pracy w szkole, ale dzieci są ciekawe świata, Boga, są przede mną otwarte. To mi daje dużo radości. Czasami dzieci zabierają energię, ale dużo jej dają. Nie chcę, by wiara była dla nich sztuczna, chcę, by aktywnie brały udział we mszy. Zdarza się nawet, że dzieci apostołują rodziców, chcą, by przyszli z nimi do kościoła. Ministranci czy scholistki pomagają sobie wzajemnie, chcą się angażować w życiu kościoła, tworzą się między nimi przyjaźnie. To wszystko napełnia mnie radością.

(foto: archiv D. Kotyczka)

Dziękujemy za wywiad
Irena Jurgová

**Prosimy o modlitwę
za Ojca Cyriaka**

CHWOLIMY TO, CO NIE ZNÓMY A SWOJIGO SIE GANBIMY

W naszi malowanej truhle pełnej bogactwa naszych przodków mogymy każdym dniem pochładać cosi pieknego a dziwać sie na to z łodewržitóm gymbóm. We świcie sóm rozmaite dziwy a nikiedy sie nóm zdo, że u nas tego wiela nima do parady...Drudzy nóm zaś mogóm wytknąć, że ani nie znómy bogactwo tej naszi małej łojcowizny, kiero sie do łodkryć jynym tym, kierzi sie umióm dziwać na tyn Bożi Świat kapkym z wyrchu.

Przizrzejmy sie tymu bardzi a ty nasze serca poprzez łodzi pocieszymy...

ŻYWOTEK

Żywotek, albo żiwotek, zależi jako kierymu gymbma urosła. Je tóm niejpieknieszóm czynścióm każdziutki suknie. Genezje jego pomianowano by my mógli chladać isto w tym, że je łozdobóm do żiwota. Zdobi każdóm matke, kiero piersiami dziecka swoje kormi a przenoszo żiwot z pokolynia na pokolyni.

CZEPIEC

Czepiec był a je łozdobóm każdej porzóndej gaździnej, nie było dwóch jednakich...tak jak nie spotkosz dwie taki same baby na rynku.

HOCZKI

Szumne hoczki, musiały być na każdym porzóndnym przodku żywotka

ŁOWCZORSKI PAS

Łowczorski pas był wdycki łozdobóm każdego bardzi bogatszigo gorola czy gazdy, kiero miał kupa dziołów na sałaszu.

KABOTEK WOŁOSKI

Starucny, ale przeszumny z barani skury kabotek wołoski. Na porzóndnóm zime w sam raz.

SZPYNCEK WOŁOSKI

Chłopski szpynce wołoski był już dlo tych bogatszych gazdów, co mieli pinióndze na wyńcej materiału. Chudobniejszym zostało jynym na brucek bez rynkówów.

Janek z Brzega
(foto: Muzeum Śląska Cieszyńskiego.)

PŮJČOVNA KOLOBĚŽEK V JACKI
Jablunkov, Mariánské náměstí 1, JACKI

CENÍK	
KOLOBĚŽKY	ELEKTRO KOLOBĚŽKY
150 Kč DEN	
100 Kč s HOD.	PŮJČENÍ SOBRATA
KAUCE 1000 Kč	KAUCE 2000 Kč
ZDARMA POSKYTNUTÍ HELMY	
PONDĚLÍ - PÁTEK	
7:30 - 16:00 HODIN	

JACKI
Jablunkovské centrum kultury a informací

Dětský piknik v parku

Divadlo "O kohoutkovi a slepičce"

24.8.2023
v 18:00 hod.
Jablunkov, park A. Szpyrce

Divadlo tety Chechtaliny

DEKY A KARIMATKY SEBOU

OBČERSTVENÍ ZAJISTENO

Za nepříznivého počasí se akce nekoná

KALENDÁRIUM AKCÍ

Jablunkov a okolí

SRPEN

2023

2.8., 16.8., a 23.8. 2023 v 9:00 hod.

KNIHOVNA V PARKU

Jablunkov, park A. Szpyrce, za radnicí, Pořádá: JACKi

24. 8. 2023 v 18:00 hod.

DĚTSKÝ PIKNIK V PARKU

Jablunkov, park A. Szpyrce, za radnicí, pořádá: JACKi

4. - 6. 8. 2023

GOROLSKI ŚWIĘTO

Jablunkov, Městský les, pořádá: MK PZKO Jablunków

24. 8. 2023 v 10:00 hod.

GOROLSKÝ DEN S ŘEMESLEM

Mosty u Jablunkova, Dřevěnka na fojství, pořádá: GOTIC

10. 8. 2023 v 10:00 hod.

GOROLSKÝ DEN S ŘEMESLEM

Mosty u Jablunkova, Dřevěnka na Fojtství, pořádá: GOTIC

26. 8. 2023 v 13:00 hod.

DEN OBCE BUKOVEC

ANEB PLACKOVÝ FESTIVAL

Bukovec, pořádá: Obec Bukovec

12. 8. 2023 v 15:00 hod.

DEN OBCE HRÁDEK

Hrádek, hřiště TJ Sokol, pořádá: Obec Hrádek

26. 8. 2023 v 14:00 hod.

DOŽÍNKY NÁVSÍ

Návsí, Kulturní areál u kostela Pořádá: Obec Návsí

19. 8. 2023 v 10:30 hod.

ŠANCEFEST 2023

Mosty u Jablunkova, Opevnění Velká Šance, Pořádá: GOTIC

30. 8. 2023 v 9:00 hod.

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

- S ILUSTRÁTOREM ADOLFEM DUDKEM

Jablunkov, Park A. Szpyrce, za radnicí, pořádá: JACKi

19. 8. 2023

DEN OBCE PÍSEČNÁ A BĚH PÍSEČNOU

Písečná, areál výletišť Písečná, pořádá: Obec Písečná

30. 8. 2023 v 18:05 hod.

LETNÍ KONCERT - SKUPINA MOKA

Bystřice, areál před bazénem, pořádá: Obec Bystřice

21. - 27. 8. 2023

BORŮVKOVÝ TÝDEN NA CHATĚ SKALKA

Mosty u Jablunkova, pořádá: Chata Skalka

2. 9. 2023 v 9:30 hod.

PÍSECKÉ DOŽÍNKY

Písek, areál Výletišť Písek, pořádá: Obec Písek

JACKi ZPRAVODAJ - periodický tisk územního samosprávného celku, města Jablunkov. Adresa vydavatele: Jablunkovské centrum kultury a informací, p.o., Mariánské náměstí 1, 739 91 Jablunkov, IČ 47999764. Vychází měsíčně pod ev. č. MK ČR E 23799 v nákladu 2100 ks. Místo vydání JACKi Jablunkov. Odpovědná osoba: Mgr. Gabriela Niedoba, ředitelka JACKi. Příjem inzerce e-mail: jacki@jablunkov.cz, tel.: 558 358 013; redakce si vyhrazuje právo na krácení a úpravu textů. Tisk: KLEINWÄCHTER holding, s.r.o., Čajkovského 1511, 738 02 Frýdek-Místek.